

JUSTITSMINISTERIET

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 8. oktober 1993 fra Folketingets Erhvervsudvalg (Alm. del - bilag 9)

Spørgsmål:

Justitsministeriets lovkontor bedes give en uddybende redegørelse for rækkevidden af undtagelsen i § 50 b, stk. 2, nr. 10, i bank- og sparekasseloven. Herudover ønskes det oplyst, hvorvidt de oplysninger, industriministeren har givet udvalget vedrørende Himmerlandsbanken, er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Svar:

1. Bestemmelsen i § 50 b i bank- og sparekasseloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 2. februar 1993, vedrører tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte og eksperter, der handler eller har handlet på Finanstilsynets vegne, samt disse adgang til at videregive oplysninger.

Bestemmelsen (oprindelig § 50 a), der gennemfører art. 16 i EF's 2. direktiv om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF (2. samordningsdirektiv), blev indsat i loven ved lov nr. 306 af 16. maj 1990.

Efter bestemmelsen i § 50 b, stk. 1, er Finanstilsynets ansatte og eksperter under ansvar efter straffelovens §§ 152-152e som udgangspunkt forpligtede til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

I bestemmelsens stk. 2, nr. 1-12, er foretaget en opregning af undtagelser til denne hovedregel.

Undtagelsen i § 50 b, stk. 2, nr. 10, har følgende ordlyd:

»§ 50 b. . .

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives: . .

10) til Folketingets Ombudsmand eller til en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget,«

Bestemmelsen, der blev indsat mellem 1. og 2. behandling af lovforslaget, er ledsaget af følgende bemærkninger, jf. betænkning afgivet af

Folketingets Erhvervsudvalg den 19. april 1990, Folketingstidende 1989-90, tillæg B, sp. 798:

»Ved den foreslåede ændring præciseres formuleringen af undtagelserne til tavshedspligten for Finanstilsynet. Folketingets adgang til at få fortrolige oplysninger vedrørende danske pengeinstitutter er således betinget af, at procedurerne som omtalt i den nu foreslåede nr. 10 iværksættes«.

2. Realkreditlovens § 98 blev ved lov nr. 932 af 27. december 1991 affattet på tilsvarende måde som den omtalte bestemmelse i § 50 b i bank- og sparekasseloven.

Justitsministeriet udtalte i en skrivelse af 28. november 1991 i forbindelse med besvarelse af et spørgsmål fra Folketingets Boligudvalg (L 65 - bilag 2) bl.a. følgende om denne bestemmelse:

»Som det følger af bemærkningerne til lovforslaget, vil Folketingets adgang til at få fortrolige oplysninger vedrørende bestemte danske realkreditinstitutter efter forslaget være betinget af, at de særlige procedurer i § 98, stk. 2, nr. 10 og 11, iværksættes.

Den nu foreslåede tavshedspligtsbestemmelse svarer til den bestemmelse om tavshedspligt, som ved lov nr. 306 af 16. maj 1990 blev indsat som § 50 a i lov om banker og sparekasser.

Der henvises i den forbindelse til betænkning afgivet af Folketingets Erhvervsudvalg den 19. april 1990 over forslag til lov om banker og sparekasser m.v. med flere love (L 127 i folketingssamlingen 1989-90). I bemærkningerne til dette ændringsforslag anføres tilsvarende, at Folketingets adgang til at få fortrolige oplysninger vedrørende danske pengeinstitutter er betinget af, at procedurerne i bestemmelserne iværksættes.

På den baggrund vil forslaget til den ny affattelse af tavshedspligtsbestemmelsen i realkreditlovens § 98 efter Justitsministeriets opfattelse indebære, at Folketinget afskærer sig fra at modtage fortrolige oplysninger om såvel